

c. 789—795

PAULINO SANCTISSIMO^a PATRIARCHAE¹ HUMILIS LEVITA ALCVINUS^b SALUTEM.

Absentia corporis non oportet dilectionem dividere; quia amicitia, quae deseri potest, numquam vera fuit². Ex quo te sciebam, dulcissime amice, semper te^c amabam; et pepigit cor meum^d foedus amicitiae cum corde^e tuo. Et scripsi^f nomen Paulini mei³ non in cera, quae deleri potest, sed^g in anima, quae perire non potest⁴, ut non sit. Quae utinam Deo donante et te intercedente beata sit, sicut et illam assidue beatam esse optat qui amat. Ne queso^h obliviscaris in tuis sanctis orationibus nomen amici tui Albiniⁱ; sed in aliquo memoriae gazofilacio^k reconde illud, et profer ore^l tempore opportuno^m, quo elementa panis et viniⁿ in substantiam sanctissimi^o corporis Christi et sanguinis^p consecraveris^q.

Diu dilectionis tuae^r exspectavi promissa, hoc^s est vivificae crucis Christi^t vel aliarum reliquiarum patrocina⁵. Noli me, obsecro, tanto fraudare munere nec te veritatis mercede^u. Nolo, longinquitatem viae causeris. Caritas pennas ad volandum inveniet, nec flumina obruent^v illam. Sufficiunt alae fidei⁶ in palatio^w regis⁷, quibus nec voluntas deest in accipiendo nec fides in reddendo. Si quid nostra petitio apud vos valeat, utinam et tua semper apud Deum^x valeat petitio, qui te in^y tam sublimi statuit gradu, ubi angelus^z eiusdem dei et^a domini nostri Iesu Christi effectus es^b.

Vide, quam sublime est hoc nomen⁸. Contende meritis esse quod nomine vocaris. Clama, ne cesses, exalta quasi tuba vocem tuam. Sit guttur tuum tuba Domini. Praedica importune, opportune^c. Tu gallus in praedicatione, succinctus in castitate^d; tu aries in veritate fortissimus, cui nullus regum resistere poterit. Tu lucerna super^e candelabrum in domo Dei. Tua lingua caelum claudit et aperit. Aperi tibi celum^f primum per praedicationis devotionem. Ad exemplum Christi recurre; qui per civitates, castella, vicos, villas evangelizando iter agebat, etiam et domus^g publicanorum^h vel peccatorum propter occasionem praedicationis non abhorruitⁱ intrare. Spes praemii^k solatium sit laboris⁹.

Quid^l facio, insipiens ego contra philosophicum^m proverbium lignaⁿ in silvam

^a) sanctissimo — levita om. A.   ^b) Alcuinus K 2; Albinus A 1, qui addit pacem et.   ^c) om. K.
^d) nostrum K 1.   ^e) cordi K pro cum corde.   ^f) si K.   ^g) scripsi K pro sed in — amat (cf. ad hunc locum, quem Foltz ex parte supplevit, Sickel Alcuinstudien p. 524).   ^h) neque K 1.   ⁱ) Abbini K 2.
^k) gazophilatio K 1; gazofilacio corr. in -phil. A 1.   ^l) eo K.   ^m) om. K 1.   ⁿ) panem et vinum K pro elementa — vini.   ^o) om. K.   ^p) corp. et sang. Christi K.   ^q) consecraberis K 2.   ^r) tua K 2.
^s) hoc est — reddendo om. A 1.   ^t) om. K 2.   ^u) J. scripsit mercede pro hac fere nota 'M., quae habetur in K 2; om. K 1.   ^v) obruant K.   ^w) palatia K 1, palacio K 2.   ^x) valeat apud eum A 1.   ^y) qui in te K 2.   ^z) om. K; preco in margine K 1 additum est.   ^a) dei et om. K 1; et om. K 2.   ^b) om. K.
^c) oport. et imp. A 1.   ^d) hic finit A 1*, ubi paginae 17 et 18 desunt.   ^e) supra A 1.   ^f) Aperi K, tibi celum om.   ^g) domos A 1.   ^h) puplicanorum K 2.   ⁱ) oborruit K 2.   ^k) proemii A 1.   ^l) quod K 1.
^m) philosophicum K 2.   ⁿ) ligna K 2.

1) Aquileiensi. Is cum anno 802. vitam reliquerit (v. Annales Laurissenses minores et Enhardi Annales Fuld. 802, SS. I, 120. 353), annosque 15 sedisse tradatur in chronico patriarcharum Aquileiensium (ap. De Rubeis Monumenta eccles. Aquil., appendix p. 8, cf. p. 9), anno 787. ecclesiae Aquileiensi praefectus est. Fuit in Italia illo anno Carolus rex; quare et ad hunc annum et ad Paulinum referenda est narratiuncula ap. Monachum Sangallensem (Jaffé Bibl. IV, 694). Non recte Madrisius Paulinum vult praefuisse ecclesiae Aquileiensi ab a. 776. ad a. 804 (Paulini opp. p. XIX—XXXVI). J. 2) cf. supra p. 49 n. 2; Hieronymi ep. 3 (opp. ed. Vallarsius I, 13): Amicitia, quae desinere potest, vera numquam fuit. J. 3) cf. Paulini epistolam Carolo regi scriptam (opp. ed. Madrisius 168), in qua meminit Albini scilicet summae religionis praecipui oratoris vestri mihiq; super omnia flaventium favorum dulcissimi mella. J. 4) Cf. Alc. in Apoc. l. IV c. 6 v. 14: non in membranis tantum calamo, sed etiam in tabulis cordis carnalibus Dei spiritu scripta. 5) Cf. supra p. 37 n. 2. 6) nuntii fideles. 7) Caroli in Italia morantis; v. supra n. 1. 8) patriarchae. 9) Cf. supra p. 40 n. 2.